

Introductie

Hartelijk welkom op dit uniek event. Mijn naam is Sofie Sergeant en dit is mijn collega Minne Bakker. Beide zijn wij werkzaam voor de Stichting Disability Studies in Nederland en voor de Vrije Universiteit Amsterdam.

We hebben drie dagen die we samen gaan doorbrengen met elkaar, met 1 bedoeling.

Om stil te staan bij ons werk en bij waarom we doen wat we doen.

Stilstaan en kijken vanuit het perspectief van de persoon met afstand tot de arbeidsmarkt en zijn of haar persoonlijk netwerk. Stilstaan en kijken vanuit ons eigen perspectief als medewerker bij UWV, elk met ons eigen rugzakje.

Dus als u zich afvraagt wat u hier komt doen. U komt hier genieten, tanken, ruimte nemen voor reflectie. Zie het als me-time. Drie dagen dat u de kans krijgt om te reflecteren op eigen denken en handelen.

Hoe gaan we die reflectie met elkaar organiseren?

Eerst en vooral kan u elke dag genieten van de wijsheid van een expert. Daar beginnen we altijd mee, in de ochtend. Wij hebben voor u drie experts uitgenodigd. Chiel Egberts, Jacqueline Kool en Edson Hato. U krijgt elke ochtend de ruimte om met de expert in dialoog te gaan. Maak er gebruik van om dit voor uzelf zo interessant mogelijk te maken.

In de middag gaan we de lezing en dialoog van de ochtend met elkaar verwerken. En dit gaan we doen via een bijzondere methode.

Enkele jaren geleden heb ik Bronwyn Davies mogen ontmoeten. Een Australische professor die de methode van 'collectieve biografie' heeft gecreëerd en beschreven. Samen met haar mocht ik participeren in een collectieve biografie met vier andere

onderzoekers. Dit heeft mij geïnspireerd om hier in Nederland ook deze methode te gebruiken voor het nadenken en schrijven over thema's.

Met de methode van collectieve biografie willen we ruimte scheppen voor het stilstaan en heroverwegen van wat het betekent om mensen te begeleiden vanuit het UWV. We praten met elkaar, we luisteren naar elkaar en we schrijven met elkaar. Dit levendige en tegelijk geduldige proces bouwt zich op rondom onze onderzoeksvraag: waarom doe ik mijn werk zoals ik dat doe. Hoe zien we onze eigen positie, functie en betrokkenheid?

Onze herinneringen zijn uniek. Maar gaandeweg verbinden we de verhalen met elkaar. In het intensief luisteren en doorvragen, in het samen-zijn gedurende lange tijd in dezelfde ruimte, ontstaat er een nieuw 'wij' in een veilige context, een vrijplaats.

Elke middag gaan we – geïnspireerd door deze methode – met elkaar aan de slag. Deels in groepjes van 4, deels in grotere groep.

Na een korte kennismaking in het kleine groepje krijgt ieder van u de kans om een persoonlijk verhaal op te schrijven: wat heeft de lezing en de discussie bij u getriggerd of waar moest u aan denken. Het is belangrijk dat dit verhaal zo nauwgezet mogelijk op 1 A4 wordt opgeschreven. U beschrijft heel concreet waar, hoe en met wie het voorval plaatsvond en wat uw gedachtes en gevoelens hierbij waren. De rest van de opdracht geef ik deze middag maar het is belangrijk dat u nu al begrijpt we dat de lezing van straks willen verbinden met uw persoonlijke ervaring, thuis of op het werk, om zo meer vat te krijgen op het 'waarom we doen wat we doen'.

Zijn hier nu al vragen over?

Dan rest mij nu onze huidige spreker aan u voor te stellen:

Chiel Egberts werkt als orthopedagoog en is de oprichter van Drienamiek. Hij houdt zich bezig met driehoekskunde, waarbij de interactie tussen cliënt, naaste en professional centraal staat.

Chiel Egberts zet het kader 'Driehoekskunde' neer. Hij vertrekt vandaag vanuit de vraag: Ben je te vertrouwen als professional? Hij laat ons nadenken over onze positie als hulpverlener ten opzichte van de cliënt en zijn/haar netwerk. Concepten als kwetsbaarheid, macht en beheersing worden gelinkt aan het goede doen, zorg dragen voor de ander en je eigen positie/opdracht helder stellen.

Chiel, aan jou het woord.